

BENDEN SONRA ÜMMETİMİN BAŞINA GELECEK FİTNELER

Euzubillahimineşşeytanirracim.

Bismillahirrahmanirrahim.

el-Hamdülillahi Rabbil alemine hamden kesiran mübareken fih. Ala külli halin ve fi külli Hiyn. Esselatu vesselamu ala seyyidil evveline vel ahirin. Ve Şefiil müznibin Muhammedîni Mustafa Ve âlâ âlemi ve sahibihî ve Men tebihu bi ihsanin ila yevmil ceza. Emma badü fahlemü eyyühel ihvan. Fe inne efdalel hadisi kitabullah. Hedyi seyyidina muhammedin sallallahu aleyhi vesellem. Ve şerral umuri muhdesatuha ve külli bidatin dalaleh ve külli dalaletin ve sahibeha finnar. Ve bis-senedil muttasili ilen nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kaal. Sadaka Resulullah Fi ma kal ev kema kal.

Muhterem kardeşlerim, sözlerime beşer sözlerinin en güzeli olan Resûlullah Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinden birkaç tanesini okuyup taannüp etmek, tefeül eylemek üzere oturmuş bulunuyoruz. Birinci hadis-i şerif Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhdan* rivayet

edilmiş. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri buyuruyor ki:

a. Benden Sonra Ümmetimi Fitneler Kaplayacak

لِيُغْشِيَنَّ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ
يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا وَيُمْسِي
مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ أَقْوَامٌ دِينَهُمْ بَعَرَضٍ مِنَ
الدُّنْيَا قَلِيلٍ

Le-yuğşiyenne ümmetî min ba'dî fitenün.

Benim zamanımdan sonra ümmetimi fitneler kaplayacak. Gece dünyanın üstüne çökünce, dünya nasıl karanlıklar içinde kalıyorsa benim ümmetim de bir zaman gece parçalarının dünyanın üzerine çöktüğü gibi, gecenin karanlığı kapkaranlığı çöktüğü gibi öyle fitneler olacak. Bu fitnelerin içinde;

Yusbihu'r-raculü fîhâ mü'minen ve yümsî kâfiren. Mü'min adam; mü'min olarak sabaha çıkacaksa, akşama kadar imanını koruyamayacak. Sabah kâfir olacak. O kadar değişecek.

Bazı kavimler, bazı insanlar, bazı topluluklar dinlerini satacaklar.

Yebû akvâmun dînehüm bi-aradin mine'd-dünyâ kalîlin. Dünyalıktan az bir maddî menfaat karşılığında satacaklar dinleri, diyor Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*. Bu fitneler imtihan. Fitnenin bir mânası imtihandır. Yani biz fitne deyince kötü bir mâna anlıyoruz ama daha ziyade imtihan olmak için, insanın başına gelmiş olan birtakım hadiselere denir.

Mü'minler mallarından, canlarından, imtihanlarından, varlıklarından hayatları boyunca çeşitli şekillerde imtihana tâbi tutulurlar. Allah; çocuğuna hastalık verip sabrını ölçüyor. Malına bir zarar getirir, sabrını ölçer. Hitabetinde bir bozulma yapar, sabrını ölçer.

Bir zaman sonra bir bolluk verir, bakalım eli genişleyince ne yapacak diye bir de zenginlik ihsan eder. Bakarsın karşına birini çıkarır, onunla imtihan ettirir. Karşısına günah imtihanları çıkartır. Bakalım günaha sapacak mı yoksa benim yolumda sadakat ile tahammülle ilerleyebilecek mi diye Allah imtihan eder

kullarını. Bu imtihanlar her gün, herkesin başına geliyor.

İmtihan gelir ve normal de budur. Gelmiyor diyen sezemiyordur, anlayamıyordur. Hepimiz imtihan oluyoruz ya varlıktan imtihan oluyoruz ya yokluktan imtihan oluyoruz. Varlık verilip de imtihan edilirse şükretmemiz lazım. O varlığın gereğini yapabilmemiz lazım.

b. Mümin, İnancıyla Her Şartta Sevap Kazanır

Yokluğa düştüğümüzde, darlığa, sıkıntıya düştüğümüzde bunun Allah'tan geldiğini bilip sabredebilmemiz lazım. Mü'min bu güzel inancı ile her şart altında sevap kazanır. Başına bela geliyorsa sabreder, sevap kazanır. Nimet geliyorsa şükreder, sevap kazanır.

Veyahut şuarsuzluğu sebebiyle her şartta günaha girer. Nimet gelirse, zenginlik gelirse iyi kullanmaz, günaha girer. Başına bir meşakkatli, zorlu iş gelirse sabredemezse geri adım atarsa itiraza kalkarsa kadere razı gelmezse o zaman da günaha girer. Kadın kocasından memnun olmaz.

Ya ben bununla niye evlendim?

Koca karısından memnun olmaz, ya bu başıma nereden geldi. Herkes bir başka telden çalar. Allah bu imtihan dünyasında, imtihanımızı güzel vermeyi cümlemize nasip eylesin.

Bu bahsettiğim durum tabii Peygamber Efendimiz'in hayatından sonra sahâbe-i kirâmda başlamış, Peygamber Efendimiz'in torunlarında başlamış. Hiç tahmin edebilir mi insan, yani rüyada görse inanmaz. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in torunu camiide öldürülüyor.

Öyle bir kinle götürdüler ki kadınlarıyla, çocuklarıyla, torunları ile beraber bu nasıl yapılır, ne biçim iştir?

Akıl almaz. O hakkı söyleyenleri Mekke-i Mükerremin kapısında öldürdüler. Medine-i Münevverenin, Mescidi Nebevin kapılarına adamlar diktiler. O hak söyleyenleri tehdit ettiler. Yıldırdılar veya şehit ettiler.

Doğru söyleyeni şehit ettiler, ses çıkartmayanı yıldırdılar. Ses çıkartamaz duruma düşürdüler. Neler gördü bu dünya. Bu köhne dünya, bu ihtiyar dünya, bu kambur felek

neler gördü. Neler neler cereyan etti bu gök kubbenin altında. Hepsi imtihan işte.

O mevki ve makamlara mağlup olanlara yazıklar olsun. Birazcık dünya menfaati görünce dinini satanlara yazıklar olsun. Bak, Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

Bazı insanlar dinlerini az bir dünyalık, az bir menfaat uğruna satacaklar. Yani biraz parayı aldın mı millet dine sövmüş, imana sövmüş, padişaha sövmüş, devlete sövmüş. Düşmanlarla işbirliği yapmış. Her türlü zalimliği etmişler.

Neden?

İmanının zaafından, bir gün gelip de ondan hesap vereceğini düşünmediğinden, bu hayatın imtihan olduğunun farkına varmadın mı eline fırsat geçince ona hemen böyle mal, mülk, para, pul gibi çeşitli şekiller ile imtihan edilmiştir insanlar. Ve ayrıca günahlara girmişlerdir. Bu yetmiyormuş gibi öyle bir fitneli zaman sabahleyin mü'min, akşama kâfir oluyor. İmanını koruyamaz hale geliyor. Biz o zamandayız. Biz bugün o şartlar altındayız.

Neden?

Din gücü zayıf. Bu şeytan hilekâr âlimleri bile kandırır, dervişleri de kandırır. Gözüne güzel gösterir. Abdülkâdir Geylânî Hazretlerinin karşısına geçmiş ama görünmeden. demiş ki:

“Abdülkâdir, ben senin ilminden, tavrından, semainden, zembinden, ibadetinden, tatından hoşnut oldum. Memnun oldum, senden razıyım. Artık bundan sonra sen olgun bir insan oldun. Kemalata erdin. Bundan sonra senin ibadet etmene lüzum yok. Namaz kılmana lüzum yok; çünkü sen erdin artık.” deyince şöyle Abdülkâdir Geylânî sessizce durmuş, öyle bir düşünmüş.

“Defol ya melun!” Bir bağırmış, kaybolmuş gözümün önünden. Gene bir zaman gelmiş, gene demiş:

“Ya Abdülkâdir nereden bildin, benim şeytan olduğumu?”

Demiş ki; Peygamber Efendimiz insanların en olgunu idi. En kâmil idi, namazı bırakmadı. En son anına kadar bırakmamış. İki kolundan girdiler. Ebû Bekir Sıddîk efendimizin arkasında cemaatle namaz kıldı. Namazı

bırakmadı. Benim gözümün şenliği, gözümün serinliği namazdan gelir.

Namazı methetti. Namaz, en çok zevk aldığım şey. Nasıl böyle bir şeyi angarya olarak görüyorsun diye çeşitli cevaplar vererek şeytana fırsat vermedi ama şeytan boş durmadı.

Gitmiş eski devirlerdeki âbidlerden bir tanesinin yanına. Kaldıracak adamı, güzel ibadet ediyor. Şeytan da onu aldatmayı kafasına koymuş, yanına yanaşmış. Gitmiş yanına, insan kılığına girmiş. Onunla başlamış ibadete, taate. Allah Allah! Bir gün geçmiş, âbid biraz ibadet ediyor dağda ama uykusu geliyor.

Yatıyor, uyumuyor. Âbid biraz zaman geçiyor, oruç tutuyor filan ama karnı acıkıyor, sofrası kuruyor, yiyor, bu yemiyor. Bir gün geçmiş, iki gün geçmiş, üç gün geçmiş. Beş gün geçmiş, yedi gün geçmiş.

“Arkadaş sen bu makamı nereden buldun böyle? Nasıl yaptın bu işi?” demiş. Ne uyku uyuyorsun, ne yemek yiyorsun. Sen böyle yaşamının yolunu nereden buldun? Nereden erdin bu keramete?” demiş. Yemek yememek keramet değil. Uyku uyumamak kerâmet

değil. Peygamber Efendimiz uyumuş, Peygamber Efendimiz yemek yemiş ne olacak.

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا¹

O zaman biz size evlerinizi istirahatgâh eyledik. Uykumuz gelince uyuyoruz, ne yapalım. Bu bizim yaratılışımız. Uyumak, gayretli çalışmanın enerjisini oluşturuyor. Bir gün uymayın da ertesi gün görün. Allah yemek yiye-
lim diye ağızımızı yaratmış, ağızımızda diş yaratmış. Değirmen taşı gibi ağıza giren şeyleri öğütüyor. Dili yaratmış, içeriye döndürmek için boru yaratmış. Hazmetmek için mide yaratmış.

Bunlar boşuna mı yaratıldı?

Hepsi hikmetli. Adam anlayamamış. Demek ki kafası yarım çalışıyormuş. Şeytanın oyununa kanmış. Sen bu makamı nereden buldun. Söyleyemem, demiş. Etme, eyleme, ne olur. Ocağına düştüm, yalvarırım. Elini ayağını öperim, bilmem ne. Yok, yapamam.

¹ 78/Nebe, 9.

Nazlanıyor artık. Nazlanmış filan. Yapma ya. Sen beceremezsin. Becermeye çalışırım işte. Ne olur anlat. Yok, anlatmam falan derken sonra ona günahlı birkaç şey söylemiş. Bunları yaparsan olur.

Bunlar günah değil mi?

Sen bilirsin, bunları yaparsan olur. Yapmasan olmaz, filan demiş. Herkesi bir yolla aldatır. Rabbimiz bizi edepli kul eylesin. Nefse uydurmasın, şeytana uydurmasın. İmanımızı kaptırtmasın, yedirtmesin. Mü'minken küfre düşürmesin. Kabul etmişken reddetmesin.

İkrama erdirmişken mahrum etmesin. Bizlere yardım eylesin. Bizi rızıklandırısın ve ailelerimizi, sevdiklerimizi ve cümlemizi cennetle, cemaliyle müşerref eylesin. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri bu ikinci hadîs-i şerîfte buyurmuş ki:

c. İkinci Namazını Kaçıranın Ahireti ve Malı Helak Olur

İkinci namazını kaçırmanın sanki âhireti ve malı helak olmuş gibi olur. Felakete uğramış gibi olur. İkinci namazı o kadar mühim. O kadar mühim olduğu için *Vel Asr* diye asra yemin

ediliyor. Allah durup dururken önemsiz şeye yemin etmez. Dikkat çekici şeyi ant içiyor.

وَالْعَصْرَ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

Asra yemin olsun ki insanoğlu hüsrandır. Ancak iman edenler, salih amel işleyenler, hakkı tavsiye edenler müstesna buyurmuş. Asır önemli.

Neden önemli?

Telaşlı bir zaman.

Nasıl telaşlı bir zaman?

Sabahleyin evden çıkan bir insanın önünde geniş bir zaman var. Yaparım işlerimi diye daha rahat durur. Öğleyin “Daha vakit var.” der. Ama öğleden sonra ikindi vakti yaklaştı mı küp küp küp küp yüreği atmaya başladı. İkindi vakti heyecan başladı.

Çünkü evli evine, köylü köyüne gidecek. İşleri sona erdirme zamanı. İşte bu telaşlı zamanda ikindi ezanı okunuyor, ikindi namazının vakti geçiyor. Mü'min bu dünyanın işiniden kendine çekecek.

Namaz vakti geldiğinde “Ben namazımı kılmayı severim. Bak, saati geldi işte. *Allahu ekber* diyecek.” Namazını kılacak. Ankara’dan sevdiğim, güzel kardeşlerim vardı. Namaz vakti geldi mi dükkânını kapatır, camiye gelirdi. O da bir ticaret.

Dükkân ticaret de camii ticaret değil mi?

Cami de Allah’ın rızasını kazanma yeri. Allah’ın sevabını alma yeri. Ona koşarsa atlıyor. Dünya menfaati için koşuyor da atlıyor da dükkândan âhiret menfaati için camiye gelmiyor. Arapların çok hoşuma giden, bayıldığım tarafları namaza da bir hayli vakit varken dükkânını kapatırlar. Hemen dükkânı kapatır ya da özel bir örtü gerer.

Çarşafı kapatır falan. Daha beş dakika var. Hemen gider. Hoşuma giden iki şeyi; ezan okunduktan sonra hemen farza geçmezler. Biraz ayakta dururlar.

Niye?

“Haydi, kalkın; namaza yetişeceğiz.” *Esse-lamu aleyküm. Aleykümselam.* Hemen camiye geliyorum bakıyorum ki farz kılınmış, sünnet kılınmış, son sünnet kılınmış.

Dua edilmiş beraber. Fatiha'ya geçilmiş. Senin söylediğin söz ne oldu hani? Beni namaza çağırmıştın. *Hayye ale's-salâh* dedin. Beni yerimden kaldırdın. Namaza beklemedin. Bir güzel tarafları da namazı paldır küldür kılmıyorlar. Bekle, bekle, *Semiallahü limen hamideh*. Bekle, bekle, bekle, bekle. *Rabbena lekel hamd. Allah-u ekber*.

Hepsinde bekliyorlar. Yani tadını çıkarta çıkarta, böyle güzel güzel, keyifli, içten içten yapıp namazı öyle kılıyorlar. İkinci namazının vakti geldi mi diğerlerinden ayrılıyor, ayrılmalı. İkinci namazını kılmalı. Şunu yapayım, bunu yapayım derken, şeytanın biraz sonra kılarıydın demesi ile aldanır. Biraz sonra kılarıydın der, cemaatten alıkoyar.

Haydi, biraz şu işle de ilgilen. Daha bir saat var, der. Yarım saat var, der. Bir de bakarsın akşam ezanı okunmuş. Hay Allah, ikinci namazı kaçtı. İkinci namazı kaçtığı zaman sanki âhireti ve malı telef olmuş gibi zarara uğrar. Bunu bilmesi lazım. Son derece kıymetli bir namaz.

Onun için Allahu Teâlâ Hazretleri her anında, her zaman da bizi ibadetinde daim

eylesin. Üçüncü hadîs-i şerîfi okuyacağım. Ebu Hureyre *radiyallahu anhdan* Buhari *rahmetullahi aleyh* rivayet etmiş. “Cehennemde de aynı şekilde azaba uğrar.” diyor.

Neden.

d. Ceza, Yapılan İşin Cinsinden Olur

Bir kere; *el-cezûu min cinsi'l-amel*. Ceza yapılan işin cinsinden olur. İkincisi; sebab-i hikmet bu can bizim, kendimizin değildir. Bu can bize Allah'ın emanetidir. Bu vücut bize Allah'ın emanetidir. Rabbimiz der:

Benim kulluğumda bulunan, sevapları kazanan âhirete gider. O can koru, müdafaa et, savun, iyi bak diye verilmiş bir emanettir. Bu beden emanettir, diyor. Şimdi biz bu bedeni can benim, canım ne isterse yaparım diye söyleyemeyiz.

Yıpratamayız, harap edemeyiz Kırıp dökemeyiz, intihar etmeye hakkımız yok. Çünkü canı Allah vermiş. O alacak. Ne zaman isterse öyle alacak. Bizim canımıza kast etmeye hakkımız yok. Yaparsa ne olur, o öldürüş şeklini cehennem de devamlı o şekilde azap görür.

Nasıl öldürmüşse kendini, ne tarzda intihar etmişse o tarzda azap görmeye devam eder. İslam'ın ana hedeflerinden birisi canı korumaktır. Bu vücudun korunması İslam'ın büyük hedeflerindedir. İnsanın eti yenmez, derisi giyilmez, tırnağı kullanılmaz. Hiçbir şeyi kullanılmaz.

Tek bir şeyi muhteremdir. İnsanoğluna İslâm çok büyük bir şeref ve hayır vermiştir. O bakımdan biz de bu canımızı, bu bedenimizi koruyup kollayalım. Hocam kolluyoruz. Kollanmıyorsun, sigara içiyorsun. Damarlarının içi doluyor.

e. Sigaranın Zararları

Damarlarının içi sigaranın içindeki maddelerle doluyor, doluyor. Damarlar küçücük bir şey kalıyor. Arasından kan geçecek yer kalmıyor. Kocaman damar, böyle içi kireç tutmuş kül gibi tıkanıyor küçücük. Kalp, buradan dağıttığım kanı alacağım diye sıkıyor, kan geçmiyor. Sıkıyor, kan geçmiyor. Kalp de zorluyor, teklemeye başlıyor.

Kalp hastası bir adam, damar hastası bir adam. Beyin hastalıkları başlıyor. Beyindeki

damara bir tıkanıyor, falanca yerde felç oluyor. Ciğerlerinde sigaranın ilk tahribatı, insan ciğerini Allah havlu gibi tüylü yaratmış. İç tarafı boruları, bronşları, bu tüyleri hareketli yaratmış.

Denizin içindeki yosunlar gibi hareket ediyor bu tüyler, küçük küçük. Bu tüyler hareket ederken havayla içine girmiş olan kılları, çöpleri vesaireyi boyuna dışarıya doğru atıyor. Böyle böyle ciğerin içine gelmiş olan çöpleri dışa doğru atıyor. İnsanın boğazına bir şey gelir. Öksürdüğü zaman dışarıya çıkıyor. Nereden geldi bu? Ciğerlerinin aşağısından yukarısına doğru.

Sigaranın ilk zararı bu halının dışarıya doğru temizlik yapan küçük şeylerin, püsküllerin diyelim, içeriye giren tozları filan dışarıya atma görevini bırakması. Sigaraya başladı mı bir insan bu şeyler savunmayı bırakıyor. Savunmayı bıraktınca içeriye giren toz kalıyor, toprak kalıyor, çöp kalıyor, zerre kalıyor. Sakarya'da bir hukuk profesörü tanıdığım anlattı.

On dokuz, yirmi yaşlarında bir yüzücü denizde boğulmuş. Türkiye şampiyonu. Getirmişler bulanlar.

Niye boğuldu acaba, niye boğuldu?

Herkes demiş ki; kramp girmiştir ayağına, ondan boğulmuştur. Bir Alman profesör varmış, yaşlı. “Hayır. Şampiyonluk derecesine ulaşmış bir yüzücü; ayağına, eline, bir yerine kramp girse dahi kendisini sudan çıkarmasını becerir. Suda boğulmaz, bunun ölüm nedeni başka. Ben size şunu göstereceğim.” demiş. Yarmışlar göğsünü, ciğerini çıkartmışlar dışarıya. Eldivenli almış eline ciğerini. Şöyle tutmuş, şu ciğer minder gibi simsiyah, kahverengi.

Aşağısı simsiyah. Yukarıya doğru kahverengi en yukarısı da birazcık böyle bir açık renkli bir şey. Ama kırmızı falan yok. Eldiven ile alt tarafını şöyle birazcık sıkmış. Bütün derilerinden dışarıya yuvarlak yuvarlak bir şeyler çıkmış, zift.

Demiş ki; bak bu çocuğun ciğerinde hava alıp verecek yer kalmamış. Bu yüzerken bütün elleri, kolları, bacakları, göğsü çalıştığı için bu

kasların hepsine oksijen lazım oldu. Ciğeri bu oksijeni kendisine sağlayacak güçte olmadığı için oksijensizlikten ölmüştür, demiş ve öyle olduğu anlaşılmış.

Biz sigara içmekle Allah'ın verdiği emaneti yavaş yavaş tahrip etmiş oluyoruz. İçki içenler tahrip etmiş oluyor. Kumarda geceleri akşamdan sabaha kadar al bu papazı, ver kızı. Sinek bilmem nesi falan filan. Sabahlara kadar sigara dumanı içerisinde böyle gözlerini zor açarak, kumar oynamak zararlı.

Bilmem hovardalıkta vesairede gününü telef etmek bunların hepsi emanete hıyanet oluyor. Onu yapamayız. Onun için Allahu Teâlâ Hazretleri bize her hususta şuur ihsan etsin. Şehirlerin tertemiz olması, temiz havalı olması, vücuda, sıhhate önem vermek, spora önem vermek lazım.

Neden?

Peygamber Efendimiz teşvik etti de onun için. Yani bizim kitaplarımızdan öğrenmiş oldular. Çünkü bunlar her gün yıkanmazlardı, senede bir yıkanırldı. Yıkanmayı bizden öğrendiler. Öteki şeyleri de bizim kitaplardan

öğrendiler ama biz bilmiyoruz. Biz bütün bildiklerimizi unuttuk. Cahil kaldığımız için bu durumlara düştük. Allahu Teâlâ Hazretleri de cezayı dahi insan akıllanmaz diye vermiyor; ama birikiyor, birikiyor. İşte bu duruma düşüyor. Yani bizim bu başımıza gelenler bir ömür boyu ihmalimizin sonucu. Ümmet-i Muhammed'in başına gelenler asırlar boyu ihmallerin fotoğrafıdır. Yeni olan bir şey değil. Allah cümlemizi gafletten ikaz eylesin. Sevdiği hal-lere sahip eylesin. Beğendiği sıfatlarla muttasıl eylesin. Sevdiği amelleri yapmamızı nasip eylesin. İşi, gücü, kalbi, zâhiri ve bâtını temiz olanlardan eylesin. Ömrünü rızasına uygun geçirenlerden eylesin. Huzuruna sevdiği razı olduğu kul olarak varanlardan eylesin.

Fâtiha-i Şerîfe.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

Melbourne/ Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak](#)

[ulaşmak için tıklayınız.](#)

